

Spørgsmaal, som her er til Forhandling, vil da være det samme som det ærede kongevalgte Medlems lige overfor mig (Fischer), idet jeg ikke kan finde det rigtig, naar Justitsministeren, der paa dette Omraade er Regjeringens Repræsentant og staar som Bogter for Hensynet til Borgernes Sundhed og Liv, finder det forsvaerligt at indbringe et Forslag, hvori der, under Hensyn til visse Sikkerhedsforanstaltninger, gives Udgang til en fri Virksomhed, der hidtil ikke har været kjendt, da at stemme det Afnit af Lovforslaget ud, der giver en saadan Anvisning og aabner en saadan Udvælgelse, naar man ikke har andre og vægtigere Argumenter derimod end dem, der ere anførte i Udvalgets Betænkning. Jeg tror, som sagt, at det havde været ønskeligt, om Udvalget havde taget under Overveielse, hvilke Forbeholdinger der kunde være at indføre i Kontrolbestemmelserne. Det vilde ganske vist være meget uheldigt, om man her vilde feie dette Afnit bort, efter at den høitæredede Justitsminister efter en omhyggelig Overveielse har gjort et saadant Skridt, tilmed et Skridt, som jo har, om ikke et Sidestykke, saa dog noget Beslægget i en tidligere Justitsministers Forslag, som har været indbragt og undergivet Behandling her i Thinget, og som kun paa Grund af en meget ringe Forskiel i Stemmetallet og maasse et Sammenstød af Omstændigheder ikke blev vedtaget. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 1.

Bloug: Det forekommer mig, at der ikke var nogen rigtig god Logik i, hvad det ærede Medlem sagde. Han saavde jo tilstrækkelig Kontrol med de autoriserede Læger, og deri kan jeg paa en vis Maade give ham Ret; jeg tror, at Kontrollen med vort Medicinalvæsen i det Hele er overordentlig usfuldstændig, og at vi maa komme til en Ordning, hvorved der ansættes et større Antal kontrollerende Læger, som ikke behøve at leve af deres Praxis, hvilket netop gjør deres Kontrol utilstrækkelig, men som have Løn af Staten for at føre Kontrol med Medicinalvæsenet og Sundhedsvæsenet i det Hele. Men, naar nu det ærede Medlem mener, at de autoriserede Læger ikke ere tilstrækkelig kontrollerede — og det maa naturligvis gjælde Distriktslæger saa vel som de ikke fast ansatte Læger — saa kan han ikke deraf slutte, at den Kontrol, som disse ikke tilstrækkelig kontrollerede Læger skulle øve med Kvaakalverne, vil have Stort at betyde. Det er efter min Mening Hovedsvaghehen ved den ærede Ministers Forslag, at den Kontrol, han vil øve med — hvad skal jeg kalde dem? jeg vil, for ikke at fornærme Noget, ikke kalde dem Kvaakalvere, men lad mig kalde dem de uautoriserede Læger, bliver Sumbug, bliver til ingen Ting. De kunne og ville ikke føre denne Kontrol, fordi det er dem umuligt at føre den. Det ligger i Forholdet.

De uautoriserede Læger kunne ikke beskrive Sygdommen saaledes, at de autoriserede Læger, der skulle kontrollere dem, kunne danne sig en sikker Dom derom; de kunne ikke føre de Lister og Protokoller, som det paalægges dem at føre. Naar altsaa Distriktslægen mener, at hans Kontrol ikke kan gjøre Fyldest, saa kan ingen Dødelig og ingen Lov tvinge ham til at føre den. Denne Kontrol har altsaa Intet at betyde. Det er Hovedindvendingen fra min Side, og jeg tror ogsaa fra det ærede Udvalgs Side, mod den ærede Ministers Forslag, at den Kontrol, som agtes indført med den uautoriserede Læges Virksomhed, bliver et Skin, faar ingen Verdens Ting at betyde.

S. Pedersen: I det Sidste kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Jeg kan ikke være enig i, at det, naar der virkelig er god Vilje og Evne tilstede, skulde være umuligt for Distriktslægen at føre Kontrol med den Slags Kvaakalvere, hvis Virksomhed det er nødvendigt at kontrollere, fordi den er farlig for Medmenneskers Sundhed. — Jeg skal dernæst med Hensyn til den Modsigelse, som det ærede Medlem troede at finde i min Udtalelse, gjøre den Bemærkning, at jeg netop anvendte, jeg Udvalget har anført i sin Betænkning som Hovedargument til Støtte for sin Anskuelse, og jeg ubiøle da, at det ikke har gjort noget Forsøg paa at gennemføre sit eget Princip konsekvent, idet det har undladt at stille Forslag til Sikkerhedsforanstaltninger imod Misbrug fra de autoriserede Lægers Side.

Justitsministeren: Jeg kan dog heller ikke undlade at neblægge en Protest imod den Udtalelse, der fremkom fra det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Bloug), naar han mente, at en af de Kontrolforanstaltninger, der foreslaas i Regjeringsforslaget, skulde være, hvad han kaldte snart Sumbug, snart et Skin. Jeg paastaar, at det ærede Medlem er aldeles uberettiget til at sige, at Statens Embedslæger ville tillade sig at undlade at føre en Kontrol, som paalægges dem, og han er fremdeles, tror jeg, aldeles uberettiget til at sige, at det skulde være umuligt for alle saadanne uautoriserede Læger, hvormod der er Tale, at underkaste sig en saadan Kontrol som den, hvormod der er Spørgsmaal efter Lovforslagets § 7. Derfor det var hans Mening at sige, at en stor Del af de Personer, der nu henhøre til den store Kategori af Kvaakalvere, ikke vilde være i Stand til at føre den Protokol, hvormod der er Tale, saa siger han intet Nyt, men kun hvad jeg selv har erkjendt og selv i den Grad har haft Ret aabent for, at det netop er paa Grund af denne Betragtning, at jeg i denne Kontrolforanstaltning finder en væsentlig Sikkerhedsforanstaltning, idet den vil ubeløkke en hel Del af de nuværende Kvaakalvere fra at fortsætte deres Virksomhed i denne Retning;